

vægt på, at der tilvejebringes en god arrondering af såvel skovarealer som landbrugsarealer.

Tilladelse til tilplantning kan betinges, bl.a. med hensyn til tilplantningens art og placering på ejendommen. Som hovedregel forudsættes, at skovarealer ikke pålægges fredskovspligt, med mindre det ud fra andre hensyn, f.eks. skovstøtteordninger, findes hensigtsmæssigt.

I ganske særlige tilfælde vil der kunne gives tilladelse efter § 4, stk. 1, nr. 3, til, at landbrugspligten ophæves på skovarealer, når arealerne pålægges fredskovspligt, jfr. § 4, stk. 3.

Der tilsigtes ikke nogen ændring af den hidtidige praksis, hvorefter spørgsmålet om ophævelse af landbrugspligten beror på en konkret vurdering og afvejning af skovbrugsmæssige og landbrugsmæssige hensyn, herunder om skoven har en sådan størrelse og karakter, at der skønnes at være grundlag for en selvstændig, rationel, erhvervmæssig skovdrift (i almindelighed mindst 100–200 ha, afhængig af skovens beskaffenhed, beplantning m.v.). Langt de fleste småskove ligger på landbrugsejendomme og indgår i driften af disse. Der er dog også efter gældende praksis mulighed for, at mindre skovarealer kan tillades fraskilt uden landbrugspligt, når det sker med henblik på at samle arealerne i større driftsenheder, og det sikres, at skoven ved videre salg afhændes til sammenlægning med en landbrugsejendom eller en skovejendom. Det bemærkes, at den friere adgang til skovplantning må medføre en vis skærpelse af praksis med hensyn til ophævelse af landbrugspligten på fredskovsarealer.

I forbindelse med ændringen i stk. 4 foreslås indføjet en bestemmelse, hvorefter det præciseres, at en tilladelse til en ikke-jordbrugsmæssig anvendelse kan tidsbegrænses og bl.a. gives på vilkår, der tager sigte på, at jorderne efter endt anvendelse efterbehandles, så de igen kan anvendes jordbrugsmæssigt. Forslaget er i overensstemmelse med gældende praksis, f.eks. i forbindelse med tilladelser efter § 7 a til anvendelse af landbrugsjorder til losseplads, fyldplads, golfbane, campingplads, motorbane, skydeanlæg m.v.

Til stk. 5

Forslagets stk. 5 er identisk med de hidtil gældende regler i § 7 a, stk. 4.

Til nr. 14

Det foreslås indføjet i § 7b, at biavl, dambrug og ålebrug betragtes som virksomheder, der naturligt kan indgå som led i en landbrugsejendoms jordbrugsmæssige udnyttelse. Forslaget er udtryk for en mere åben holdning til alternative produkti-

onsformer, nicheproduktioner m.v., der naturligt kan indgå i driften af landbrugsejendomme. Der kan også nævnes andre virksomheder som f.eks. sneglefarme til fødevarerproduktion, regnormefarme til jordforbedringsmidler eller proteinfoder, kaninhold til uldproduktion, fasanerier til produktion af rugeæg og afsætning af kyllinger til jagtformål m.v., akvakulturer af forskellig art m.v. Der kan i øvrigt henvises til bemærkninger til nr. 13.

Til nr. 15

Reglerne om samdrift af landbrugsejendomme blev indført ved en ændring af landbrugsloven i 1963 og var oprindeligt kun tænkt som en midlertidig foranstaltning for at imødekomme udviklingen i landbruget. Reglerne er videreført og revideret ved lovændringerne i 1967, 1971, 1973 og 1978. Adgangen til samdrift begrænses efter de gældende regler ved afstand (indtil 15 km), arealgrænse (100 ha, når der er tale om flere end 2 landbrugsejendomme) og antal ejendomme (højest 5). Reglerne er ens, hvad enten ejendommene ejes sammen, eller der er tale om forpagtning. Samdriftens varighed er dog ved forpagtning begrænset til 15 år for hele landbrugsejendomme og 10 år ved dele af landbrugsejendomme.

Landbokommissionen har fremhævet, at samdriftsreglerne giver mulighed for en smidig strukturtilpasning, men at der bør ske en forenkling af reglerne. Kommissionen har også peget på, at der i et ikke ubetydeligt omfang anvendes aftaleformer, f.eks. pasningsaftaler, bonusordninger, driftsselskaber m.v., der ikke reguleres af landbrugsloven, og at der herved i en række tilfælde etableres hensigtsmæssige driftsfællesskaber, der ikke kan karakteriseres som forpagtning eller samdrift.

Som anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget tilsigtes der ved lovændringen at give mulighed for en bred variation af bedriftstyper i landbruget. Der lægges vægt på, at heltidsbedrifterne kan udvikle sig i takt med den tekniske og økonomiske udvikling, dels ved køb af suppleringsjord til sammenlægning, dels ved forpagtning til samdrift. Der lægges på den anden side også vægt på bevarelse af landbrugsejendomme som deltidsbrug og fritidslandbrug.

På baggrund heraf foreslås lempelser af erhvervsreglerne, således at erhververe af mindre ejendomme ikke selv behøver at drive ejendomme i en årrække efter erhvervelsen, men frit kan bortforpagte jorderne til samdrift med anden landbrugsejendom, jfr. bemærkningerne til nr. 19.

I konsekvens af, at afstandsreglen ved erhvervelse af ejendom nr. 2 er foreslået ændret til 5 km,